

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

En ældre kvinde går en tur med sin hund og rullater ned ad Sonne Rosevej i Herlev.

Det er den fjerne november 2016 og klokken er lidt i syv om aftenen.

Det er mørkt og det øser ned.

Den ældre kvinde går det smalle fortog, der løber parallelt med det lille parkenlæg, Elverparken.

Kluslige hører hun et skrig inden fra parken og lige bag efter hører hun et endnu højere og desperat skrig.

Skrigene for den ældre kvinde ser stopp op og det kan op for hende, at noget er helt galt.

Få sekunder efter kommer en ung mand iført sort tøj, løbende ud af Elverparken.

Han stopper op foran den ældre kvinde bare ti skridt fra hende.

De får øjenkontakt. De stiger faktisk på hinanden i et kort øjeblik.

Det er nogen mand slår ud med hænderne for at signalere til den ældre kvinde, at han ikke har gjort noget.

Men den ældre kvinde er ikke i tvivl.

Man har uden tvivl gjort noget helt forfærdeligt.

Spørgsmålet er, om man kan huske, hvordan man så ud.

Den ældre kvinde bruger bræller.

Hun er meget nærsynet. Det regner. Det er mørkt.

Og de detaljer skal vise sig at blive vassenlige spørgsmål i opklaringen af drappet på Luise Borlitt.

Du lytter til djæveln i detaljen.

Mit navn er Per Lysolt.

I den her episode følger vi op på nogle af de mest interessante lydklipper og afhøringer, der har kommet frem i de seneste dage i den rett sag, der kører lige nu mod en 29-årig mand i retten i Glostrup.

En mand der er tilsat for at have drappet Luise Borlitt i ældreparken den 4. november 2016.

Hvis du fast lytter, at det her program kan fortælle dig, at serien om Niels Holk selvfølgelig nok snart skal få nogle flere afsnit.

Men grunden til, at det lader ventet lidt på sig, er, at vores hovedkilde Karsten Norton pludselig tog på hasteopgave på en hemmelig reputage i tur til udlandet.

Men Karsten er snart hjem igen, så serien om Niels Holk fortsætter i næste uge.

Godt så!

I dag skal du med i retten sammen med Frederik Haman fra DR, der har været til stede på nærmest samtlige rettsdage i retten i Glostrup.

I det her afsnit skal du høre om to ting.

Du skal høre om en ret interessant afhøring af den ældre kvinde, der så den potentielle gærningsmand i ældreparken.

Men vi starter det her afsnit med et hænget parti fra afsnit 3 af den her serie om agent Frank.

For i afsnit 3 hørte du om en afhøring fra retten af den himlige P.T. agent Frank, altså ham, der faktisk danner ret meget basis for hele den her sag.

Frank, der blev sat i fængsel for at få en indrømelse ud af den 29-årige mand, der nu er tiltalt i sagen.

Frank, der var udstyret med himlige mikrofoner.

Det du hørte i det afsnit var en afhøring fortaget af Anklæder, bo, bjerggård.

Bo, bjerggård har selvfølgelig interesse i hjemmalet billed af, at politiet af Frank har udført deres arbejde til UG, krysserslange.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

Derfor blev det eksport særligt kritisk ind til Franks gern og laden i ændermak fængsel, hvor han i 3 uger talte om drab, maltraktering og så videre med den tiltalte.

I dag skal vi så til gengæld høre om afhøringen af Frank fra den anden side, nemlig fra den tiltaltes forstorsadvokat, Kristina Sjørsted.

Kristina Sjørsted er en meget populær forstorsadvokat, hun er benyttet i ret store sager, spektakulære sager.

Det her, så vil jeg lige huske, er afstand den mest profilerede sager, hun har.

Hun er en middelerne kvinde, har kort mørkt krullet hård, går ofte i jakkesæt med snikers.

Ligesom der Anklæder bo, bjerggård, afhører det af gen Frank, så det er igen et nærmest tomt rettslokale, da Frank er i vidnesranken.

Frederik Kagemand må sammen med de andre journalister, går ind i journalisternes lytterum.

Tilhører den tiltalte og nævninge, de forlader også alle sammen deres pladser og bliver ført ind i deres respektive lytterum.

Denne her dag er der igen ingen, der får den mystiske P.E.T. agent. At se.

Jeg kan sige det nok, hvor meget jeg har lyst til at se, hvordan han har Frank hans ud.

Han er jo kort beskrevet af den tiltalte, men han ser jo selvfølgelig slet ikke sådan ud i dag, og jeg har virkelig bare lyst til at tage døren og komme ind og se, hvordan han ser ud,

fordi når man lytter til en person tale i så lang tid om noget, der er så spændende, så kribler det helt vildt for at finde ud, hvordan han ser ud.

Men det kommer jeg aldrig til.

Forsvare Kristina Sjørsted bor i starten af sin afhøring af Frank i P.E.T.'s metode, for der er stadig meget, der står tilbage som lidt af et mysterium.

Hun stiller flere helt oplagte spørgsmål.

Hvordan har han aflyttet den tiltalte ind i fængselet, altså hvilket noget udstyr har han haft på, og hvor det blevet satte ind, og hvordan er det blevet smulet ind.

Det får hun ikke særligt meget ud af, fordi der siger han bare med det samme. Det kan jeg ikke sige noget med hensyn til P.E.T.'s arbejde.

Det er jo noget også journalister i pausen, vi sidder bare og kigger på hinanden.

Let ligesom vi godt vil vide, hvordan Frank ser ud.

Vi kan også godt tænke os, hvordan i verden er det her foregået, og hvordan har han fået det her ind i fængselet.

Vi har jo fået at vide, at fængselspersonale ved ikke, at Frank er en P.E.T. agent.

Men vi ved jo, at selvom det er blevet aflyttet, og Frank har haft en eller anden form for aflyttningsudstyr på sig, så vi er meget interesseret at vide, hvordan det her udstyr har kommet ind i fængselet, når det åbenbart er at få hos kriminalforsorgen og hos politiet, som har vist, at han var en agent.

Hver gård har jeg jo afhørt, Frank, i rigtig lang tid. Hvad er egentlig det interessant ved, den dynamik, der er, når Kristine er sjørsted? Så går jeg i gang med at afhøre, Frank.

Jamen det interessante idé, det er, at hun, som hun nu selvfølgelig skal være, er meget kritisk overfor, at Frank overhovedet har været ind i en omarkfængsel.

Altså, at den her metode overhovedet er blevet taget i bro, og det har hun ikke gjort klart lige fra sands begyndelse.

Det bærer hendes spørgsmål og spred. Altså, hvorfor skulle du optage så meget, og hvordan fungerer det, hvornår tendt du for optageren, og hvordan var din kommunikation med din kildefør

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

for P.E.T.?

Vi måtte nok ikke være meget klogere, fordi Frank blev ven med at sige, at det kan jeg ikke svar på hensyn til P.E.T.'s arbejde.

Må man egentlig gerne det i retten, bare at sige, om det er mit arbejde hemmeligt, så det kan jeg ikke lige sige.

Som P.E.T.-agent er der nogle helt særlige tingelser. Det er klart, at hvis det er skrællemand, der bliver afhørt til noget om, hvordan han tømmer skrællespandet, så er det lidt noget andet.

Men der er nogle helt særlige forhold på spil her, så hun kan spørge lige så mange gange, at hun bliver lystede, men hun bliver ikke meget klogere.

Rundt til at Kristine's Jønstedspørgser, insisterende ind til alle mulige aspekter af P.E.T.'s aflytning er, at den er kontroversiell.

Det er virkelig ikke noget, man ser hver dag, og det er stadig et åbent spørgsmål om retten vurderer, om alle de her skulde optagelser overhovedet kan bruges, som beviser,

at det er i virkeligheden en skuld afhøring, hvor den tiltalte har ret til en forsagsadvokat.

Er P.E.T. gået for langt, og har P.E.T. i virkeligheden krænket den tiltaldes rettsikkerhed?

Det finder vi først ud af i slutningen af juni, når der falder dum i san.

I de første mange rettsdage har Anklæder Bo Bjerggård spillet en langt række kort i klipp, som han mener incriminerer den tiltalte.

Altså, at lydklippene samlet set af en tilståelse er drabbet på løseborgligt.

Det er altså kun fra den ene side af san, vi har hørt klipp fra indtil videre.

Nu det forsvarer Kristine's Jønstedstur til at afspille klipp fra de mange hundret timers skulde optagelser mellem Frank og den tiltalte.

Og der har han så udvalgt klipp, og det er helt særligt, det har jeg aldrig prøvet før.

Jeg har faktisk aldrig hørt om det før.

Hun har afspillet klipp på en teamsvejhed, og vi sad og hørte det hele.

Og de andre klippe vi hørte, de har været max 5-10 minutter, og 10 minutter, de har virkelig været langt.

Nogen har bare været et minut, så det her med, at vi har siddet en timold og få lydt til et lang klipp, det var helt usøvanligt.

Og det, der er helt særligt for det her klipp, det er, at det er meget tydeligt, at det er Frank, der taler, eller mest.

Han bliver ved med at snakke og snakke og snakke.

Det her er ret interessant.

For i de klipp, der er blevet afspillet på de tidligere retstage, har det mest været den tiltalte, der har ført ordet, når ham og Frank har talet sammen.

Men i det her timelange klipp, er det altså Frank, der fører ordet.

Og Frank er frustreret.

Det er han, fordi han føler, at den tiltalte ikke har været ærlig overfor ham.

Hele diskussionen på optagelsen for fængselet handler om den dom, som den tiltalte afsoner.

Den tiltalte sidder jo ikke i fængsel på det her tidspunkt, på baggrund af sagen om Lise Borlitt.

Han sidder i fængsel for et drapsforsøg, han begik i slutningen af 2017, på en kvinde.

Den kvinde var den tiltaldes ekskerrste.

Det faktum, altså, at det var en ekskerrste, har den tiltalte åbenbart ikke fortalt til Frank.

Og det tænder altså Frank fuldstændig af.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

Jo, det vi hører på klippet, det er, at Frank, han siger til den tiltalte, vi skal jo være ærlig overfor en anden.

Vi hører, at han siger, at vi er jo kammerater, så dermed så er vi nødt til at tale sannheten til hinanden.

Og han siger, og jeg citerer, jeg er ligeglad med, hvad for nogle killinger du har slået eller om du har slået nu i hjælp.

Der er bare nogle ting, der ikke hænger sammen.

I klippet kan jeg så høre, at det lige prøver at sige, det eskalerer faktisk, fordi Frank, han er ikke bare su, han er resten.

Han siger, jeg er kraftede med træt af, jeg har fortalt dig noget om min fortid.

Nu kan vi jo selvfølgelig ikke se ham, fordi det er jo noget, der er optaget indenfor en fænkelse selv, men vi kan lige så mærke, at det er han, rasseriet, bobler i ham.

Hvilket er så meget imponerende, når man tænker på, at han er en agent og skuespillere, men man kan virkelig mærke, at han er indenad og virkelig pist.

Han siger til ham, og der falder han lidt ned, Frank, og så bliver det sådan lidt mere i stedet for at være sur.

Så bliver han mere trist, og så føler sig faktisk skueset over det.

Han siger, det er jeg mega træt af.

Jeg er mega træt af det.

Du har altså fortalt mig noget, der ikke passede.

Og han lyder næsten lidt bedroet over, at hans kammerat har lovet over for ham.

Alt det her virker umiddelbart en smule, underligt.

En PT-agent, der taber smokkerne over for en misstændig en drabs af, og lader frustrationerne få frit spil.

I virkeligheden er det her nok bare en del af Franks skuespill.

Hvis Frank skal være toverdig, skal han også kunne blive sur.

Men lige meget værd, så giver det her ti-melange lydklipp et lidt andet billede af den tiltagelte og Franks forhold.

Og det er også derfor, at Forsvare Kristine Sjønsted vælger et afspilte i retten.

Det, som Forsvarend vil prøve at illustrere, er, at det ikke altid er den tiltagelte.

Der bare taler og fører ordet og finder de ender, de skal tale om.

Her vil hun vise, at det er høj grad også af Frank, der bringer drab og drabsforsøg på banen.

Det kender Frank også.

Det er helt rigtig det. Jeg medgiver gerne, at her var det meget, der førte ordet langt det meste af tiden.

Men han bliver ved med at sige, at det var fuldstændig i ordensstemmelse med den aftale, han havde med sin kildefører.

Fordi, at i forhold til deres relation sammen, ville han gerne have, at det så ud som om han følte sig svægtet af en kammerat.

Fordi han på en eller anden måde følte, det kunne måske knytte dem lidt tættere til en anden, at de også havde sådan noget at tale om.

Frank, han omtaler jo flere gange kvinder som kællinger.

Det bliver han jo spurgt ind til, at jeg fortsætter, at vi kan ikke Kristine Sjønsted.

Hvad forklager Frank om, hvorfor han er så misogyn i den måde, han bruger sprog på?

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

Derfor fortæller Frank, at det er fuldstændig bevidst.

Der er en hård, tone og chagongen i fængslet, og hvor oprett holdes sit cover, så skal han selvfølgelig også følge i den.

Det er også noget, han aftaler med sin kildefører for PT, at kvinder hedder ikke kvinder, kvinder hedder kællinger.

Fordi ellers så ville den tiltale, for at mistanke, hvor fortalte han sådan, at vi andre kalder kvinder for kællinger.

Der er en meget konsekvent, Frank.

Frank mener overordnede set, at han har udført sin mission, som han skulle.

Selv når han bliver presset af forsvar, Kristina Sjønsted, der stiller kritiske spørgsmål, fastholder han, at han gennemførte skuespillet som en fullbyretet karakter, med følelser og holdninger.

Frank ender med, sammen med set, at sidde i vidneskranken i hele tre rettsdage.

De første to blev han afhørt af Anklærebo Berggård, og på den sidste blev han altså afhørt af forsvar, Kristina Sjønsted.

Det er ikke hverdag, man ser, at et vidne bliver afhørt så længe, men Frank er også det vigtigste vidne i san, for politiet.

Uden Frank og hans undercoveroperation var der slet ingen rettsag.

For politiet har ingen tekniske beviser mod den tiltalte, og de har heller ikke nogen øjenvidner, der med 100% sikkerhed kan sige, at ja, det var den tiltalte, der drabte Louise Borlitt.

Men der er dog én person, der har været ret tæt på.

Nu har vi jo siddet en hel del dage i det her lytterum, fordi vi ikke måtte se Frank.

Men nu er der kommet nye vidner ind, og det betyder, at vi er tilbage i det hele amelige rettslokale. Og det hele særligt ved det ene vidne, det er, at det er en ældre kvinde, som er, at den politiet Anklærebo Berggård mener,

var allerede tættet på, da drabet skete, fordi hun så den mulige gærne, som han flygte ud fra Elverparken umedbart efter drabet.

Og hvordan ser hun ud?

Hun er en ældre kvinde, jeg vil skyde hende til at være plus 70, har rødligt, orange, langt hård, er 1,50 høj,

forklager hun selv i retten, hun bor på Reller.

Den ældre kvinde er altså, udover Frank, et af de vigtigste vidner i retten, for Anklæmøndigheden.

For vidneskranken fortæller hun, hvad hun oplevede den fjerne november 2016, da hun gik en tur på Torne Rosevej, i regnen i Herlev, klokken ledt i syv, om aftenen.

Hun var ude at gå tur med sin hun, omkring klokken 19, da drabet skete lige ved siden Elverparken. Da hun pludselig hører et meget, meget voldsomt skrie, som hun først tror af en pie.

Hun siger, der er rigtig mange unge mennesker, det var en fredag aften, så det er ikke så vanligt, at der er nogen unge mennesker, der hygger sig med at holde festen i Elverparken.

Så det første skrie, det slog hun bare hen, tænkte hun nok bare, at det er nogen, der hygger sig.

Så kommer der et skrig nummer to, som da hun skal forklare det retten, hun stemme knækker sammen, da hun skal forklare det, fordi hun sagde, det var så forfærdeligt, forfærdeligt et skrig, som kom helt nede for dybd.

Hun siger, det var et dybt hjerteskærnisk skrig, som hun næsten ikke kunne få ud af hovedsiden, og der ved hun godt, der er et eller andet, der er galt.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

Pludselig ud af mørket, kommer der en mørkskigelse løbne og stopper op for en lykdepel, omkring 10 skridt forklare hun for hinne, og de står og kigger på hinanden.

Den ældre kvinde beskriver i retten, at hun fryser i det her øjeblik, og at tiden står fuldstændig stille.

Hun er godt klar over, at manen lige foran hende måske har noget at gøre med det uhyggelige skrig, hun har hørt.

Manen, som hun ser, stopper op og kigger på hinanden, og gør ham så den varmende, hvor han kaster den først ud og ned i langsjoeden, for at signalere, at han ikke har gjort noget.

Hun bliver fuldstændig skrækslan. Hun har sin hun med, og hun går med en rullator, og hun kan fuldstændig panik komme bare væk derfra.

Hun vinder sig om at røre og tage hunne op i sin rullator, og det kæmper hun lidt med.

Måske fordi hun er så rædsleslan, siger hun, men det har hun så endelig fået hunden op i rullatoren, så vil hun vente sig om for at se hvor han er, og der har han altså lypet væk.

Den ældre kvinde når så kun at se gærningsmanden i et kort øjeblik.

Men alligevel har hun observeret ham så meget, at hendes beskrivelse ender med at være en del af det sin allemang, som politiet umiddelbart efterdruppet, sender ud i offentligheden om gærningsmanden.

Kvinde mener, at gærningsmanden er gylne i huden, og at han er omkring indfirshøj.

Hun siger også, at han havde helt sort tøj på.

Hun har svært ved at vurdere, om han havde huve eller casket på, men noget af hans hoved var i hvert fald, dækket til.

Og så siger hun, at hun faktisk havde svært ved at vurdere mannes aller.

Hun vil nok tro, han var med 20 og 30 år, men det var svært, fordi han lignede, og det er altså hendes ord, en afdanket nakoman.

Hun forklarer, at mannes ansigt havde sådan nogle helt indsunkede kinder, og han var meget, meget, meget tyndig ansigtet.

Altså ligesom afdanket nakomaner, kan I se ud, hvad det er, altså det hun forklarer.

Så derfor var det svært for hende hele at skyde på hendes aller, men hun lande på de der mellem 20 og 30 år.

Grunden til, at politiet og anklagerbog Bjerggård mener, at det her stadig er et vigtigt vidende er, at der er flere ting i den ældre kvinde's beskrivelse, der stemmer over ens med den tiltalte 29 år i mand.

I retten, især det faktum, at manden som den ældre kvinde så i elverpakken, var meget, meget tynd af noget, der passer på den tiltalte.

For i 2016 var han virkelig tynd. Det er blevet bekræftet af en sygeplejske, der også er aflagt forklaring.

I retten, en sygeplejske, der havde haft at gøre med den tiltalte i psykiatrin i tiden lige omkring drabet.

Men den her ældre kvinde har nogle udfordringer i forhold til at beskrive manden 100% nøjagtigt.

For det var mørkt, det regnede og hun så ham ikke i specielt lang tid.

Og så er der den ekstra have ved det hele, at kvinde ikke ser særlig godt.

En meget vigtig detalje i afhøjningen af det her vinde, det har været hendes briller.

Faktisk har vi længe hørt om, at det har været et tema, hvor godt hun egentlig så, hvor stor hendes troværdighed har været.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 4:5 - En rasende agent

For tidligere politieafhøjinger, der lært vi, at hun egentlig har været lidt i tvivl, om hun havde briller på, da hun var ude at gå.

I den fredag aften, den 4. november 2016, der regnede det meget, så på tidspunkt kan hun have været lidt i tvivl, om hun efterlod den derhjemme, fordi hun er lige lidt på se, fordi de duketerer var helt våde.

Og det er jo især noget Forsvarsadvokat Kristina Sjønsted går op i, fordi hvis hun er gået, den tur uden briller og ikke rigtig kunne se noget, hvordan kan hun så forklare, hvordan han har set ud?

Vidende siger så i retten, at hun havde briller på, da hun var ude at gå.

Hun er faktisk lidt irriteret over de betjente, der har afhørt hende, de efterforsker, der har afhørt hende.

Hun mener, at hun bliver forvirret over dem, og til sidst så kan hun måske godt være kommet til at sige, at det kan egentlig godt være, at jeg ikke havde briller på.

Men i retten, der står hun altså fast og forsikker om, at hun går aldrig ud uden sine briller, fordi hun kan ikke se noget, så hvis hun kommer til det, så vender hun om for at hente dem.

Den ældre kvinde her er meget nærsynet og bruger minus tre i styrke i sine brilleglas.

Det betyder, at hvis hun ikke har haft briller på, vil hun havet meget svært ved at se manden tydeligt.

Og på den anden side.

Hvis hun havde briller på, ville de jo være dukket og fyldt med regnbrubber, fordi det regnede, så var godt ser man egentlig der.

Især, når det er mørkt.

Lige meget hvad, så holder kvinden fast i, hvad hun så, og hun holder fast i det sin allemang, hun gav i 2016, til politiet.

Men samtidig kan hun altså heller ikke sige med sikkerhed, om den tiltalte mand i retten i Glostrup, var den mand hun så i Elverparken den aften.

Så hvor efterlader desan?

Desander saden tilbage til er Gentfrank.

Det er hans optagelser, der er de mest centrale bevisere i san.

Hvor vidt den tiltalte bliver fundet skyldig af lej, handler først og fremst om, om retten godkender de skyldte optagelser, som beviser.

Hvis de så godkender dem som beviser, så skal retten finde optagelserne med Frank og den tiltalte så belastende for den tiltalte, at det i virkeligheden er en tilståelse.

En tilståelse er han ikke klar over, han er givet.

Domnen falder i slutningen af juni.

Og vi laver selvfølgelig et afsnit til den tid, hvor vi fortæller dig om domnen.

Du har lyttet til diavelen i detaljen.

Det her program var lavet af Madseltbær, Mikkel Klausen og mig, Per Lysolt.